

*S. 11. 25. July
Ex. Maria Lach.*

38

DOMINVS ILLVMINATIO MEA.

1687

IVRIS RESPONSVM.

PRO

SUSANNA PVID, ET BOSOM VIDVA,

ET MARIA FONT, ET BOSOM MATRE, ET FILIA
Villæ Calidarum de Monte-Bovino.

CONTRA

NOBILES D. IACYNTVM

DE SAGRERA, ET XIFRE, ET D. HIACYNTVM

de Sagrera, & Massana Patrem, & Filum
Barcinonæ Populatos.

Referente Magnifico Raphaële Nabona V. I. & Regia Aud. Doctore.

In actis Abrell Not.

OSEPHVS Puig, & Bosom Notarius publicus Villæ Calidarum de Monte-Bovino
Dicces. Barcinonæ, dominus utilis, & proprietarius scribaniarum Iudicarij dictæ Vil-
læ, instrumento acto penè Gabrielem Mo-
ra Notarium publicum Barcinonæ 21. Maij 1681. perpetuò ven-

A didic

Dup.

didit Nobilibus Hiacynto de Sagrera, & Xifre, & Hiacynto de Sagrera, & Massana patri, & filio, certas domos in eadem Villa Calidarum sitas, & iamdictam scribaniam, sive notariam iudicalem Baiuliæ memoratae Villæ Calidarum, Parochiarum, & termini de Palau, & Plegamans cum suis annexis, & pertinentijs insimul pro pretio 140^{ll}, monetae Barcin.

2 Sub eisdem die, & anno, & coram eisdem testibus, penesque eundem Mora Not. iamdictus Nobilis D. Hiacyntus, & Massana, tam nomine suo proprio, quam etiam uti procurator Nobilis Hiacynti de Sagrera, & Xifre eius patris sex locationum arrendamentorumve instrumenta firmavit, duo videlicet in favorem Iosephi Puig, & Bosom Not. duo in favorem Susannæ proxime dicti uxoris; & duo novissima in favorem Mariæ Puig, & Bosom, nunc Font, dictorum coniugum filia, distribuendo illa in tria quinquennia, quorum primum currere inciperet 15. Augusti eiusdem anni 1681. & ultimum finiretur simili die anni 1696.

3 Pro unoquoque ex dictis quinquennis geminata firmavit instrumenta, cum uno scilicet, arrendavit scribaniam, seu notariam iudicalem iamdictam, quam ut praefertur à memorato Iosepho Puig, & Bosom emerat; cum alio vero scribaniam contractus iamdiu possessam à dicto Nobili de Sagrera, ipsiusque propriam, sub ea tamen lege, & pacto in singulis instrumentis dictorum arrendamentorum expresso, ac repetito illa confecta conspicuntur, nimurum, quod dicti Nobiles de Sagrera promiserunt, durante termino dictorum arrendamentorum respective, non expellere arrendatarios à praefatis rebus arrendatis, & casu quo quid tale quacumque ex causa facere attentarent, tunc prouidet, & nunc pro tunc per paetum inter partes conventum memorata venditio in favorem Nobilium adversantium facta, inefficax prosus, nulliusque roboris manaret, ac si facta minimè foret, his formalibus verbis maierno sermone conceptis, ibi:

4 Convinch, y en bona fe prometo jo lacinto Sagrera, y Massana en nom meu y de dit mon Principal, que durant dit temps nous traure, ni vos expellirè de las preditas cosas, que ab lo present vos arrendo per

per raho de major, menor, ni consemblant preu, del arrendament avall escrit, NI PER ALTRA QVALSEVOL CAVSA, NI RAHO, lo que si voliā fer à les horas per ara y ara per las horas, se conue entre mi dit Iacinto Sagrera y vos dit Joseph Puig y Bosom que la venda que vos dit Bosom à nosaltres ha veu feta lo die present de la escrivania de dita Barilla ab acte rebut en poder de dit y avall escrit Notari, per preu de 1400 Barcelonesas, no sia de ninguna força, ni valor, y aquella restia com si feta no fos, de tal manera, que vos dit Joseph Puig, y Bosom donant à nosaltres las ditas 1400, junt ab las demés quantitatis aurèm pagadas en força de dita compra, tant de lluismes, com altrament de ditas cosas restiuir vos la dita escrivania de dita Barilla, ò be que vos dit Bosom resteu en lo mateix domini, y possessió que estauen antes de firmar à nosaltres dita venda; sens que per dita possessió hi hage de entre venir ningun Official, lurge, o Cort. Et sub dictis pæctis, &c.

5. Eodem verborum cortice huiuscemodi pactum conceptum legitur in reliquis instrumentis arrendamentorum in favorem Susannæ, & Mariæ factorum; dum taxat enim differentia agnoscitur, quod in istis, promissionis verba non expellendi à rebus arrendatis referuntur tantum ad prælibatas Susannam, & Mariam respectivè, reliqua vero ad eundem Puig, & Bosom, ut supra transcriptum reliqui.

6. Adhac Nobiles adversantes contentiosum præveniendo casum providè agnoverunt, quod devenientibus iam dictis scribanijs in manus dictarū Susannæ, & Mariæ inevitabilitè oportebat illas regere Notarius ab istis deputandus; Ideò in postrem duobus arrendamentis, in illatum favorem factis apertiùs legem dixerunt pactum utrique illorum, quod in primo haud appositorum fuit, adijciendo, ibi:

7. Que lo Notari que vos posareu en dita escrivania durante die arrendament sia tincut, y obligat regir, y governar la dita escrivania de contracte en totas las cosas necessarias, y acostumadas be, y decentment, com deu un perit escrivà, o Notari, &c. Et inferius, ibi: Item ab pacte, que durant dit temps de dits Finch anys, dita Susanna Puig, y Bosom, eo lo Notari que en nom de ella regirà dita escrivania, tinga obligaciò de correspondrer, &c.

Ex-

8 Expleto quadriennio, adhuc tamen labente primo quinquennio, è vivis evolavi (ut Altissimo placuit) Iosephus Puig, & Besom, de quo partes sunt in confessio, & fatetur Nobilis adversans num. 2. sui Iuris discursus; illique universaliter successerunt usus octuario, & proprietatio nominibus respectivè iam dictæ Susanna, & Maria, vxor, & filia respectivè eiusdem, ut probatum manet ex testibus ministraris super articulis 38. & 39. ex oblatis per hanc partem 26. April. 1686. hocque nomine ingressæ fuerunt possessionem rerum de quibus controvertitur, in qua nunc adhuc permanent.

9 Sequuto obitu iam dicti Iosephi Puig, & Sosom, non dumque finito dicto primo quinquennio, seu arrendamento, properavit Nobilis adversans contra hanc partē præsens iudicium instituere, propterea illud suscitavit 12. Ianuarij 1686. teste processu, pro viribus prætendendo recuperare à iam dictis Susanna, & Maria præfatas domos, & scribanias, & ab his expellendas eas fore sub prætextu, quod per mortem Iosephi finita remansissent præhabita arrendamenta, cum ad vitam illius dumtaxat fuisse facta prætendant, quod varijs rationibus id suadere conatur, ex infra dicendis.

10 Contra Nobilis adversantis desiderium insurgunt dictæ Susanna, & Maria, quinimò sumitè prætendunt per istius causæ, seu litis introductionem fuisse factum locum pacto resolutivo supra num. 4. transcripto; idcirco cum art. 33. ex dictis articulis oblatis 26. Aprilis 1686. fol. 20. telæ, Nobilem adversantem expressæ interpellarunt, hisce verbis, ibi: Que supposat tot lo demuni dir, offereix esta part entregar al Noble aduersant los manuals, y demés escripturas del contracte de la Escrivania de dita Vila, y los annexos, ab lo que sia just harverli de restituir del preu de dita venda, y demés convingut en aquella (loquendo nimicum de venditione domorum, & scribanæ iudicarij, de qua in precedentibus articulis meminerat) retenint se emperó esta part envers si la Escrivania iudicaria de la Cort del Barle, y cosas compresas en lo precalendat acte de dita venda, la qual offerta aixifeta, vol esta part que tinga força de interpellació, à fi, y effecte que lo Noble aduersant diga abone

vol

volserian aportats los manuals, y demés escripturas de la sobredita escritura del contracte puis esta part està prompte per la entregà &c.

11 Ex quibus in facto de promittitur, memoratum pactum resolutivum non porrigi neque extendi ad scribaniam contractus, nam hæc propria agnoscitur Nobilis Adversantis, sed tantum ad scribaniam iudicarij, & domos in præcalendato venditionis instrumento designatas, de quibus controvèrtitur.

12 His itaque in eodem facto animadversis, plura in iure ponderanda occurunt, ad evidendum Nobilis adversantis desiderium, & dignoscendum optimam ius quod huic parti patrificatur, & ut scopum assequi valeam, meum allegatum in sequentes §§. dividere operæ pretium duxi.

§. I.

DECLARATVR IDEM TITAS CONTRACTVM, venditionis, & arrendamentorum de quibus agitur.

13 In iure premittendū est, idem titatem contractū quādō quidē argui ex illorum corresponditatem; nam contractus ad invicem respectivi regulariter pro vno habentur. Crav. conf. 298. sub nu. 13. vers. Immò. Menoch. lib. 6. præsumpt. 12. nu. 3. &c. conf. 203. nu. 14. Gratian. discept. forens. cap. 692. nu. 38. cum seq. Rota divers. Bonon. decis. 102. num. 65. Capyc. Latro tom. 1. decis. 56. sub num. 3. Actolin. resolut. 38. num. 30. Anton Gobius consult. decis. 30. num. 20. & idem ratione individualitatis unus stare non potest sine altero. Cravetta conf. 358. num. 15. Pedroch. conf. vnicō de interpretatione, & resolutione contractuum num. 397. Rota decis. 631. sub num. 7. par. 2. recent. Cytiac. contro. 198. num. 1. Altograd. conf. 105. num. 21. lib. 2. Actolin. d. resolut. 38. num. 32. & resol. 54. num. 22. quos refert, & sequitur Doctissimus Gobius d. consult. decis. 30. num. 21.

14 Quod enim contentiosi contractus arrendamentorum, & venditionis ad invicem sint respectivi, ex superiori in facto animadversis luculentè evincitur, & præcipue, ex pacto resol-

tivo supra num. 4. transcripto, in singulisque instrumentis dictorum attendantiorum inserto, ad eleganter tradita per Anton. Gobium consult. decis. 30. num. 12. 13. 14. & 15. Giurb. d. decis. 85. sub num. 20. vers. luri correspondit. Aetolin. resol. 10. sub num. 72. & resol. 38 sub num. 30. Capyc. Latro decis. 56. sub num. 13. Rotam decis. 20. sub num. 5. par. 5.

15 Igitur necessario fateri oportet, quod deficiendo praefata attendentia (quemadmodum defecisse, prætendit Nobilis adversans) debuit quoque sumelcere prælibatus venditionis contractus; ista namque est natura corresponditorum, ut uno posito, vel sublatu, aliud quoque ponatur, vel tollatur. Menoch. lib. 6. præsumpt. 12. sub num. 2. Pedroch. d. cons. viiico num. 400. Cyriac. contro. 23. num. 43. & contra. 9. num. 11. Gratian. discept forens. cap. 692. num. 37. Capyc. Latro decis. 56. num. 13. Rota coram Burat. decis. 469. num. 6. Aetolin. resolut. 38. num. 28. & resol. 54. num. 21. Aloys. Mans. consult. 200. num. 40. Gobius d. decis. 30. num. 19.

16 Suadetur aplius, nam omnes contractos ratione consensus, & stipulationis efficiuntur individui, l. stipulationes non dividuntur, l. criticum, ff. de verb. obligat. l. cum duo, ff. de in diem addict. etiam quod plura contineant capita, Cencius de censib. quæst. 42. nu. 20. & 21. Rota apud eundem post tractatum de censibus d. 424. num. 1. Latrea decis Granaten. 40. nu. 23. par. 1. & proinde pro parte approbati, & pro parte non approbati nequeunt, Capyc. Latro d. 103. nu. 29. tom. 1. Fab. in Cod. lib. 4. tit. 33 diffin. 8. in allegat. sed in rotum approbati, aut reprobati debent ratione individutatis, quemadmodum canonizavit Sapientissimus noster Regius Senatus, referente Iurisprudentiæ Patre, omnigenaque litteraturæ prædicto Nobili D. Michaële de Cortiada, nunc acclamatisbus fastigis Regiam Cancellariam meritissimo Regente, Regia sententia lata 3. Iunij 1680. in causa Venerab. Abbatis, & Conven-
tus Sancti Cucuphatis Vallens. ex vna, & Ioannis Iutge
Chirurgi Civis Barcinonæ partibus ex altera,
in actis Raphaëlis Armangol

Not.

§. II.

§. II.

*REIICITVR PRÆTENSA CAVTELA, EX QVA
Nobilis adversans probare intendit, contentiosa arrendamenta
fuisse vitalitia; et opposita diluuntur.*

17

Agnoscens Nobilis adversans efficaciam dictorum instrumentorum contra se strenue militantium, propugnacula assumpsit ad illorum robur profligandum; intrepide tenens, memorata arrendamenta fuisse ut praesertim, conserua, & in tria distributa quinquenia; primum scilicet in favorem Iosephi; secundum in favorem Sulariae, & ultimum in favorem Mariæ, eo solo motivo ne laudem solvendum foret, cum revera vnicum tantum arrendamentum fuisse celebratum, durante vita iam dicti Iosephi, quod probare conatur aliquibus testibus.

18 Hæc tamen minimè concubant; contractus namque talis est iudicandus, qualis ex forma ipsa apparet, Fachin. contro. iur. lib. 2. cap. 12. lnt. A. & partes illum detinuarunt Cephal. conf. 496. num. 46. Decian. conf. 2. num. 61. Ciatlin. contro. lib. 1. cap. 40. num. 76. probaturque per instrumentum, quod sane probata probatio dicitur Cancer. var. tom. 3. cap. 7. num. 213. Fontan. tom. 1. de-eis. 96. num. 12. et decis. 114. num. 4. decis. 312. num. 17. Ramon conf. 87. num. 19. pluribus citatis Ripoll ad Peguer. in praxi rubr. 17. num. 6.

19 Rursus quia contractus presumitur verus, non autem simulatus, Fachin. d. lib. 2. cap. 12. lnt. B. Ciatlin. contro. lib. 2. cap. 137. num. 100. et 101. simulatio quippe, sive fraus, non presumitur nisi probetur, adeò ut docere oportet de causa simulationis in specie tempore contractus. Farinac. de fals. et simulat. quest. 162. num. 136. et 137. latè Mantica de tac. et ambig. lib. 13. tit. 35. nu. 5. et 6. Giurb. conf. 54. num. 20. et 21. Ciatlin. ubi supra d. num. 101. maximè contra instrumentum publicum, cuius verba presumuntur veridicè prolatæ, & contra illud difficile presumuntur simulationes; imò datum est, & arduum velle adversus instrumentum publicum

blicum docere de simulatione, Honded. conf. 33. num. 12. lib. 2.
Tusch lit. S. conclus. 260. num. 44. Mantica de tacit. & ambig. con-
vent. lib. 8 tit. 17. Menoch. conf. 343. num. 23. Rota divers. decis. 792.
num. 1. vers Maxime par. 4.

20 Et quatenus aliqua cautela in confectione dictorum ar-
rendamentorum accessisset, quod inficior, dum taxat excogitari
posset in modo quo illa confecta fuere, videlicet tribus separatis
instrumentis, diversisque personis, ut evitaretur laudemium, licet
inanitem; non vero in temporis diuturnitate, qua duratura erant.
Contra hentium namque genuina mens, ut ex litterali instrumē-
torum contextura apparet, fuit ut ea in omni eventu permaneret
per spatum quindecim annorum præveniendo casum, qui con-
cūgit, hoc est pasciscendo, ut supra num. 7. transcripsi, quod sane
validissimum præstat argumentum, ut fateri cogamur, memora-
ta attendamenta non suisse inita ad vitam dicti Iosephi tantum,
sed per istius obitum transmissibilia viique fore ad illius hære-
des, & successores, ultra quod in iure stabilitum cernimus resi-
duum conductionis ad hæredem conductoris transmitti, l. cum in
plures, §. hæredem, l. sed addes, §. si quis mulierem, fflocati, l. viam re-
ritatis. 10. Cod. eod. §. 5. Inst. Imp. de locat. & conduct. ibi: mortuo con-
ductore intra tempora coductionis, hæres eius eodem iure in conductio-
ne succedit; ibique Institutistæ, & præcipue Mynsins. num. 1. ibi;
obligatio ergo ex locato existens ad hæredem conductoris transmittitur,
sunt a quinquennum conductionis conductor decedat. Anton. Go-
mez var. resol. tom. 2. cap. 3. num. 7. & eius additionator Aylon. ad
d. cap. 3. num. 8.

21 Nec in minimo oppitulari potest Nobili adversanti Se-
natus decisio, cuius meminit nu. 17. sui Iuris Discursus; quinimodo;
illa per pensa, in eum retorquetur; ideo namque canonizavit Re-
gius Senatus ex locationibus, seu arrendamentis successivè sepa-
ratis personis diversis instrumentis, eadem die, penes eundem
Notarium, & coram eisdem testibus factis, laudemium deberi;
quia simul iunctæ quinqueunum excedebant, & pro vna habe-
bantur; igitur pro constanti dedit, quod non obstante cautela ad-
hibita ad frandandum dominum directum, contractus sustineba-
tur, etiam ultra quinquennij metas.

Idem

22 Idem altius extollitur ex eiusdem fundamētis; pérquæ discutit Nobilis adversans; nam si pro certo daremus, prout ipse, & in processu, & in suo Iuris Discursu pati passu, suadere conatur, contentiosa attendamenta inita fuisse separatis instrumentis, & diversis personis suppositis, ad evitandum laudemij solutionem; (quod citra veri p̄iājudicium dicitur) evidens quoque illocum mens fieret, in ore eiusdem adversantis, ut p̄afata attendamenta porrigerentur vltra quinquennium; aliás namque inānis fuisset similis p̄eventio, quia ex locationibus non excedentibus quinque annorum metas laudemij non solvitur ad tradita per Cancer. var. i. cap. i i. num. 97. vltra quod luce meridiana clatior appetet ex superiūs num. 4. ¶ 20. animadversis.

23 Suadetur amplius quia in casu negato, quod in limine contractus dictorum attendamētorum quidquam fuisset loquutum de vita iam dicti Iosephi, nihilominus vltra illius vitam extendi deberent; nam in facto suppono, quod tempore contractus erat xriatis annorum, ut ex certificatoria baptismatis in processu constat; sicque iuxta computum leḡ hereditatum ff ad legem fale vivere p̄sumebatur annis, cuius legis dispositione locum sibi vendicat in omnibus iuribus ad vitam, secundum Bald. in L. cum ii. \$ si integrā in fin ff de transact. Surd. cons. 45 i. no. 37. Cravet. cons. 194. num. 4. vers. Quart. Rotam coram Merlin. post tract. de legitima decif. 126. no. 9. eundem Merlin. de legitima lib. i. tit. 2. quest. 5. num. 29. ¶ lib. 5. tit. 3. quest. 8. num. 3. Cirocch. iun. discept. 5 i. num. 25. & non solum in dispositione in ultima voluntate, sed etiam in dispositione inter vivos. Boët. decif. 324. num. 5. vers. Et magis arque magis. Surd de alim. tit. 9. quest. 11. num. 26. in fin. ¶ num. 27. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 2. num. 476. vers. Primus casus est: ¶ sub no. 477. Canc. var. 2. cap. i i. num. 77. ¶ 78. Cirocch. iun. d. discept. 5 i. num. 26. etuditè Fontan. de paet. nuptial claus. 5. glos. 8. par. 4. à num. 33. consequenterque iuxta dictæ legis dispositionem, utique sustineri deberent p̄alibata attendamenta per spatiū dictorum quindecim annorum, & vltra; etiam si ad vitā Iosephi facta supponerentur, quod suppositivē tantum dicitur.

24 His itaque firmiter p̄emunitis, minimè refragantur te-

stes per Nobilem adversariem ministrati præcipue super artic.
14. & 23. ex per eum oblatis 6. Junij 1686. deponentes; cum quia
quatenus quidquam probarent, dumtaxat foret circa modum,
seu prætentam cautelam confectionis dictorum attendamento-
rum, ad evitandum laudem, quod ut supra num. 21. & 22.
insinuavi, minimè obstat, quominus firmiter sustineiri debeant
per spatium 15. annorum, imò hoc ipsum suadent, ex inibi d. Et.
num. 21. & 22. fusè expensis.

25 Tum etiam quia omnes prædicti testes sunt singulares,
qui minimè probant cap. licet causam 9. de probat. cap. bona memo-
riae 23. & cap. cum dilectus, Spin. in specul de testam. glos. 31. num. 23.
& 24. Paris. conf. 24. num. 24. lib. 2. & conf. 146. num. 14. lib. 4. Cor-
neus conf. 63. num. vlt. lib. 3. Gratian. discept forens. 973. nu. 48. Reg.
Capyc. obser. 140. num. 19. & ibi eius additionator Manfrella nu. 5.
& passim DD. Nec necessariò concludunt, vt requiritur, quando
instrumentum oppugnat, l' optimam in fin. Cod. de contrah. vel com-
mit. stipular. pluribus citatis Parexa de instr. edit. tit. 1. resol. 3. §. 2. nu.
16. & 17. Gobius consule. decis. 88. num. 9. & licet tractatui inter-
fuerint, cùm tamen nullus ex eis conclusioni contractus interve-
nisse constet, nil probant Surd. conf. 202. sub num. 5. Rota post. 2.
volum conf. Farinac. decis. 187. num. 3. cùm multa tractentur qua
postea non fiunt, vel non veniunt ad conclusionem, & finalem
efficiuntur, si voluntate vbi Bald. & Salicet. in 1. not. Cod. de rescind.
rendit. Rota decis. 104. num. 6. par. 2. divers. & decis. 677. num. 3.
in fin. par. 2. & decis. 121. num. 8. par. 5. recent. Surd. conf. 202. num. 5.

26 Tum denique licet Nobilis adversans quosdam ex præ-
nariatis testibus sub nomine proxenitarum, seu mediatorum, pro
suo patrocinando voto, comprehendere voluerit; propriè tamè,
salva pace, tales dici nequeunt, cùm neuter ex illis conclusioni
contractus intervenisse constet; negotium namque inter solos
contrahentes, absque illorum interventu conclusum fuit, vt ex
eo: unde in testium depositionibus facile depræhenditur; & vt
propriè dici possent proxeneta, seu mediatores, de quibus iura, &
DD. loquuntur, & tractatui, & conclusioni negotij eos interve-
nisse oportebat, Vrceol. de transact. quest. 58. sub. num. 34. vers. Inde.

Fa-

Farinac. de testibus, quæst. 63. num. 224. Barzius decis. Banonien 50.
num. 12. Seraphin. decis. 889. num. 3. Rota coram Burat. decis. 111.
num. 9. et decis. 168 num. 16. et decis. 648. num. 1. Rota post Salga-
do in labyrinth. credit. decis. 66. num. 8.

27 Quid plura? quamvis enim mediatores, seu proxenetae
forent, quod inficior, minimè tamen probarent, nam de iure ve-
rior est sententia, quod proteneret, seu mediatores non sunt ido-
nei testes ad probandum perfectionem contractus, immo à testifi-
cando repelluntur, cap. 1. de testib. lib. 6. & ibi Glossa verbo Media-
tores, ibique Archidiac. in princ. num. 1. Mascard. de probat. conclus.
1363. Testis in causa num. 36. Fatinac. quæst. 60. num. 408. et seqq.
Noguerol. allegat. 26. num. 51. et 52. et allegat. 29. num. 60. quod
alij temperant, nisi veraque parte consentiente, Gabriel. de testib.
conclus. 20. num. 21. per text. in §. quoniam vero, in Auh. de testibus
in 6. ubi communiter DD. Magon. decis. 95. num. 14. Gayl. obseru.
117. lib. 1. Bellon. decis. 197. Bovadilla in politica lib. §. cap. 2. nu. 52.
Menoch. de arbitr. lib. 1. casu 72. num. 29. Bai. bol. in cap. 1. de testibus
in 6. num. 4. Merlin. contro forens. cap. 29. num. 12. cent. 2. Cyriac. lib. 1.
contro. 27. num. 10. Capyc. Galeota contro. 66. num. 47. Larrea alleg.
Fiscal. 40. num. 16. Marin. quotid. resolut. lib. 2 cap. 9. num. fin. Viceol.
d. quæst. 58. num. 36. in fine, Cancer. var. 1. cap. 20. num. 11. eruditè
plusibus allegatis Hodiern. contro. forens. cap. 13. num. 12. Alij tan-
dem defendant, quod ab una parte producti tantum semiplenè
probant, ut alij testes, inter quos allegare sufficit nostrum Cancer.
var. 1. d. cap. 20. num. 12. qui alios dat.

28 Insuper non probant alij testes per Nob. adversantem
producti deponentes de confessione extra judiciali Iosephi Puig,
& Bosom; quia in iure cautum reperio, similes testes de confes-
sione extra judiciali deponentes, ut aliquam probationem faciat,
contestes esse oportere de re, loco, & tempore Decius conf. 339.
num. 6. Gratian. discept forens. cap. 909. num. 2. et seqq. Affl. d. 364.
num. 3. Manica decis. 179. num. 6. Seraphin. de 1156. num. 2. et
decis. 1172. num. 2. Rota di-vers. decis. 724. num. 3. par. 4. et in recent.
decis. 664. num. 6. par. 1. decis. 700. num. 33. vers. Tertiam vero, et
decis. 711. num. 5. par. 2. decis. 113. num. 2. dec. 466. num. 1. et 2. par. 3.

Burat.

Burat. decis. 389. num. 6. quos & alios refert, & sequitur Posth. resol.
52. num. 7. quibus adduntur Andreol. contro. 49. num. 1. Viceol. de
transact. quest. 58. à num. 54.

29 Deinde talis confessio requiritur, quod sit facta, parte
præsentie, Rota coram R.P.D. Penia Romana pecuniaria 3. Maij
1595. lfin ff. de interrog. action. l certum. § si quis absentem, ff. de confess.
Gabri. eod. et coclus. 1. num. 1. Fontan. tom. 1. decis. 258. num. 26. plu-
ribus allegatis Ripoll ad Peguer. in praxi ci-vil rub. 14. num. 112.
quæ omnia in præsentiatum deficiunt, ut ex eorundem testium
examine clarescit.

30 Sed hæc proximiora ex abundanti, quia in casu nostro,
neque adsunt contestes, neque adest aliqua probatio, cum testes
sint singulares, qui licet essent mille, tantum probant, quantum
vnus Baldus in l. vt Jurisjurandi colum. 3. vers. Vnde nota rationem,
Cod. de testibus, Alexand. conf. 168. lib. 2. Paris. conf. 57. col. 2. lib. 2. sic
optimè ratiocinatur Gratian. discept. forens. cap. 909. num. 5. ¶ 6. &
late, supra num. 25. Potissimum quia contra tenorem instrumen-
torum deponunt; quo in caso præterquam omnes debent esse
omni exceptione maiores, Rota apud Cencium post tract. de cen-
sib. decis. 24. num. 3. & concludenter, ac necessariò deponere ut su-
pra d. num. 25. insinuavi; illorum quoque depositiones evidentio-
res, ac urgentiores esse oportet, nam bonum ius, & clarum est ex
publico instrumento. Rota apud Cencium de cens. d. decis. 24. nu. 2.
cuicunque probatio dicitur probata, ex supra adductis num. 18.

31 Nec relevat depositio Gabrieли Mora Notarij, apud
quem fuerunt testificata memorata instrumenta; quia ultra quod
singularitatis defectum patitur, est in iure vulgare dicterium,
quod dicto Notarij absque testibus non est standum glossa in
§ si vero adsunt in Aut. de hæred. ¶ falcid. Paris. conf. 31. nu. 8. lib. 4.
Rota diuers. decis. 15. par. 3. lib. 3. Rota coram Merlin. decis. 137.
num. 2. tom. 1. Fonta. d. 567. num. 14. tom. 2. ¶ de pact. nuptial. tom. 2.
claus. 13. glos. unica. num. 2.

32 Egregie Gratianus discept. forens. cap. 889. num. 14. ibi:
Quia non creditur Notario dicenti se correxisse, propter errorem ab eo
commisum Grammatic. conf. 24. num. 1. ubi ampliat. quamvis simus

in Notario bona fama, subdens etiam, quod ad hunc effectum non sufficeret unus testis cum Notario, nec iuramentum suppletorium, Bald. in l. cum proponebatur ff de leg. 2. & in l Imperator ff de statu homin. post speculat. in §. postremo, vers. Sed nunquid confecto de fide instrum. Vital. caus. 2 2. vers. restat videre. Farinac. quest. 156. par. 1. num. 78. & par. 4. num. 145.

33 Eruditè Regius Senator Xammar rer. iudicat. par. 1. diff. 41. num. 27. & 28. ibi: Angelus in dīl Imperator post Guillel. distinguic, quod aut verba sunt omnino obscura, quod nullum habent intellectū, & tunc tabellio post declarare, aut verò non sunt omnino obscura, sed habent aliquam interpretationem, & intelligentiam, & tunc non potest; & hoc etiam fuit de mente Bald. ibid. num. 2. col. qui inquit non esse standum confessioni Notarij, qui dicat, se errasse, quia post absolutum instrumentum est quæsumus ius parti, QVOD EX FACTO, VEL DECLARATIONE NOTARIJ AVFERRI NON POTEST.

34 Ruisus quia Notario attestanti non creditur, hisi de actu à se rogato. Addent, ad Burat. decis. 95. lit. A. Rota apud Cardin. Caval. decis. 272. num. 5. & decis. 216. nu. 10. par. 5. recent. lib. 2. Conciol. in annosar. ad statut. Civit. Eugubij lib. 2. rubr. 35. num. 9. quemadmodum nec eidem creditur circa attestacionem rogitus perfecti de præterito. Innocent. in cap. quoniam contra num. 6. de probat. & in cap. 1. num. 6. de fide instrum. Cravetta conf. 171. num. 5. Rota decis. 285. par. 2. di vers. & decis. 467. num. 2. par. 2. recent. Rota contra Merlin. d. 137. num. 3. tom. 1. Igitur potiori iure in præsentia rum illius depositio spernenda est.

35 Neque contrarium evincitur ex ponderatis per Nobilē adversantem num. 12. sui Iuris Discursus, quia propositio illa ab eo allegata, quod Notarius sit idoneus testis de his, quæ corā se gesta sunt, quam ex Fabro in Cod. lib. 6. tit. 5. diff. 10 nu. 7. in allegat. & alijs firmare conatur, longè diversam recipit interpretationem ab ea, quam illi accommodare intendit Nobilis pars alia. Intelligitur ergo, ut præfertur, idoneus testis, quotiens in instrumento occurrit dubium interpretandum, utpote quia illius verba sint omnino obscura, quod nullum habent intellectum, & adhuc in hoc sensu, testibus indiget, recurrentumque tunc est ad ea quæ co-

ram Notario fuerunt gesta, & sic veniunt intelligendi DD. ad
hæc per Nobilem adversantem d. num. 12. allegati, ex supra à nu.
31. ad 34. fuissè à nobis animadversis; non verò quotiens contra
expressa verba, & tenorem instrumenti, ut in nostro casu, apud se
confecti, deponere non temoratur, quia loquerentur contra dis-
positionem iuris.

§. III.

QVAMVIS DAREMVS, ACCESSISSE PRÆTENSAM
simulationem, et cauelam, in confectione dictorum arrendamentorum,
tamen circa illam in iudicio deductam, non esset audienda
Nob. ad-versans.

36 **H**oc assumptum ex iuridicis fundamentis corriva-
tur. Quorum primum desumitur ex eo, quod me-
morata instrumenta arrendamentorum firmata, ac iurata repe-
riuntur per Nob. D. Hyacintum Sagrera, & Massana, tam nomi-
ne suo proprio, quam etiam vii procuratorem, seu mandatarium
ad hæc specialiter ordinatum per Nobilem D. Hyacintum Sa-
grera patrem suum, & accedente formaliter, ac expressa promissio-
ne eodem iuramento vallata, observandi omnia, & singula in
illis contenta, ipsisque minime contraveniendi, sub obligatione
suum bonorum, & cuiuslibet eorum insolidum, in singulis ex
dictis instrumentis repetita, ut ex illorum lectura patet.

37 Quibus ita in facto animadversis, optimè intrant assumptum. Simulatio quippe allegari nequit ab eo, qui eidem consen-
tit; terminanter Anton. Gobius consult. decis. 88. num. 9. et 10.
vers. Amplius, cuius verba quia valde ad intentum transcribuntur,
ibi: Amplius quia dictam numeratio facta fuit à Zanettis quidem de
mandato D. Comini, eò minus ab ipso mandante argui potest de simula-
tione per Zanettos commissa, alias enim contra excipientem retorquere-
tur; cum actus tribuatur ordinanti non exequenti, et perinde sit ac si
facta fuisset ab ipso Comino. Odofred. in l. qui mandat. ff. de solut. Cra-
vella conf. 961. num. 4. Cephal. conf. 374. num. 40. Surd. conf. 528. nu-

23. Cenc. de cens. quest. 50. num. 22. & 23. Gibel. de commere. & usur.
lib. 4 cap. 6 art. 17. Rota decis. 386. num. 49. par. 4. tom. 2. Rota Genuen.
decis. 154. num. 4. Vbald. decis. 759. num. 1. Tur. de camb fol. 369. num.
21. Cel. decis. 98. num. 15. Et in puncto actus gesti de permissione, & sic
multo magis de mandato alterius, QVOD AB EO, QVI CONSEN-
SIT, SIMVLATVS DICI NEQVEAT. Rota decis. 214. num. 12.
par. 14.

38 Fovetur amplius memoratum assumptum alio medio,
quia licet regularitate iuramenti super contractu simulatio sit
nullum, itavt, eo non obstante, opponi possit de simulatione, insi-
nitis penè relatis, Vivian. Cirocch. discept. 76. num. 10. Hoc tamen
procedit quando simpliciter in contractu iuratum est. Alexand.
in l. nemo potest nu. 16 ff de legat. 1. Macin. de iuram. par. 4. prim. ff. Et
quest. 11. num. 4. Gozad. conf 69. num. 22. vers. Et primò dico; tecùs
si in eo contrahens juravit, vt in præsentiatum, omnia, & singula
contenta in contractu esse vera, & non contravenire; tali enim
casu non potest allegare, contractum esse simulatum Tusch. in
verb. simulatio conclus. 266. num. 15. & 17. Mantica de tacit. & am-
big lib. 3. tit. 35 num. 16. Macin. d. quest. 11. num. 5. Neviz. conf. 8.
num. 60. & conf. 23. nu. 4. Roland. conf. 93. nu. 22. lib. 1. conf. 96. num.
16. & conf. 47. num. 31. lib. 4. Natt. conf. 145. num. 11. Seraphin. de
iura pri-vil. 59. num. 1. Cephal. conf. 325 num. 42. sic formaliter, his
& alijs citatis, discutit Cirocch. d. discept. 76. num. 11 vbi ait, quod
fere omnes attestantur de communi, & nonnulli de magis com-
muni, inter quos Rota in Portuen. effictus 1. Julij 1650. §. tandem
non obstat coram Bichio.

39 Præterea quie nullibi in toto processu, nec alias constat,
obtentam fuisse iuramenti absolutionem per Nobilem adversan-
tem, & consequenter per eum opponi non potest de simulatio-
ne, quia similis exceptio non datur, non habita tali absolutione.
Rota decis. 5. num. 4. in fin par. 2. recent. Cirocch. d. discept. 76. nu. 12.
Immò quoties, vt præhabetur, iuratum est, omnia & singula in
contractu contenta esse vera, etiam si petita foret absolutio à iu-
ramento, & eam contrahens consequutus est, adhuc ipse simu-
lationem allegare non potest, Cirocch. vbi proxime num. 13. vbi
alios concordantes dat.

40 Fortius hæc attingit concorrente iuramento promissio
nē & assertorio, ut in nostra hypothesi, quo in casu de simula-
tione dici nequit Tsch. lit. S. conclus. 266. n. 15. & 17. vbi de com-
muni attestatur. Macin. de iur. par. cap. 4. effect. 1. quest. 11. num. 4.
Gutierr. in tract. de iuram confirmat. cap. 5. num. 4. latè Andieol. con-
tra forens. 49. num. 6. plurimos congerit Ciarlin. qui magistraliter
de materia loquitur lib. 3. cap. 230. num. 46. & 47. non omissi-
tus.

41 Et licet clausula iuramenti, quæ concipitur hoc modo.
Turantes, &c. in calce dictorum instrumentorum tantum adiecta
apparet, verum indubium est, illam referri ad omnia, & singula
in instrumento contenta, acsi in omnibus esset expressa Marth.
de claus. par. 1. claus. 215. num. 2. vitesque extendere ad omnia, quæ
ab illo actu descendunt Bertaz. in repet. l. si quis maior num. 712. Cod.
de transact. quæ omnia docet, & comprobavit Ciarlin. dict. lib. 3. cap.
240. num. 48 sive principaliter, sive accessoriè apposita sint in in-
strumento Cavalc. decis. 9. num. 24. par. 1. & decis. 22. num. 33. par. 3.
Cancer. var. 2. cap. 8. nu. 78. Ripoll ad Peguer. in praxi civili rub. 1.
num. 15. qui alios citat.

42 Minime his refragantur superius laudatae Regij Senatus
decisiones, quatum meminit Nobilis adversans num. 17. sui Juris
Discursus. Quia facili negotio diluitur obiectio, si animadvertis-
mus, quod in eis controversijs, super quibus fuerunt promulgatae
piæ habitæ decisiones, qui de fraude, & simulatione opponebat
erat Dominus directus, pro laudem jassequitione, sicque frau-
dis, & simulationis omnino expers, imò ignarus, ex quo contra-
etui non interficit. At in contentiosa hypothesi de prædictis op-
ponens agnoscitur alter ex eisdemmet contrahéribus, qui de
omnibus contractuum qualitatibus fuit plenissimè
cercioratus, ut ipsemet satetur, cunctisque
inter fuit, & illorum fuit
particeps.